

İnşaat işçisi: mücadeleye devam

İsviçre`de Şubat 2011`de başlayan UNIA ve SYNA sendikaları ile İsviçre İnşaat İşverenler Birliği(Baumeisterverband) arasında süren görüşmeler Aralık 2011 tarihinden itibaren kopmuş durumda. İsviçre genelinde sendika üyesi olan yaklaşık 100 bin inşaat işçisi bulunmaktadır. İnşaat işçileri iş güvenliği ve asgari ücretin yeniden belirlenmesi konularını kapsayan toplu iş sözleşmesi ile ilgili görüşmeler İşverenler Birliği`nin haksız dayatmaları sonucu kesintiye uğradı.

Sendikaların yeni iş sözleşmesinde olmasını talep ettiği maddeler şöyle sıralanıyor:

- 1- İşverenin keyfi çıkış vermesini sonlandıracak bir maddenin bulunması,
- 2- Hastalıkta, iş kazası neticesinde ve kötü hava şartlarında üretimin yapılamaması durumunda ücretlerin ödenmesine devam edilmesi,
- 3- Kaçak ve sigortasız işçi çalıştırılmasına son verilmesi
- 4- 2012 yılından itibaren bütün çalışanların ücretlerinin net olarak 100 Frank artırılarak her yıl enflasyon artışı oranında zam yapılması.

Eski sözleşmenin süresi 2011 yılının sonunda dolduğu için yeniden görüşülmesi ve yıl sonuna kadar bir karara bağlanması gerekiyordu. Görüşmeler, sendikaların emekçilerle ilgili yeni taleplerine karşılık, İşverenler Birliği'nin bazı inşaat kollarında çalışanların hakları ile ilgili olarak kısıtlamaya gitmek istemesi, Eylül 2011`de görüşmelerin tıkanmasına yol açtı. Aslında işverenler eski sözleşmenin devamından yana, fakat görüşme masasına emekçilerin bazı haklarını kısıtlayan yeni maddeler sürerek kendilerine manevra alanı yaratmak istiyorlar.

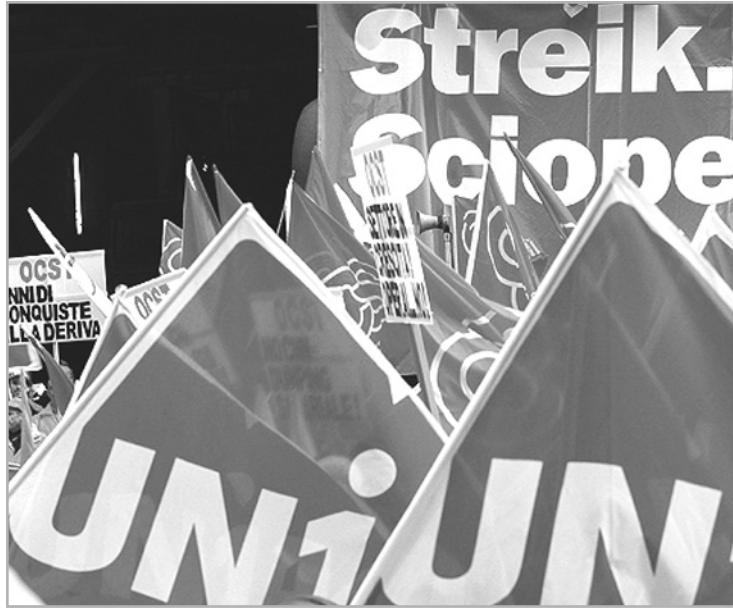
Görünen o ki, ölümü gösterip sıtmaya razı etmek istiyorlar. Unia ve Syna Sendika yetkililerinin basın toplantısında söyledikleri gibi, İşverenler Birliği adeta tehdit ederek ``ya size önerdiklerimizi kabul edersiniz ya da biz yeni kısıtlamalara gideriz..`` diyorlardı. Ancak emekçilerin kararlı duruşu sonucunda işveren, adeta sadaka verir gibi, %1.5 oranında bir ücret artışını kabul edebileceklerini söylüyordu.

Bilindiği gibi, 2011 yılında İsviçre`de İnşaat sektörü geçtiğimiz yıllarla kıyaslanamayacak oranda büyüme sağladı (%3.1). Buna karşın İnşaat sektöründe çalışan işçi sayısı %3.5 oranında azaldı. Bu daha fazla üretimin daha az sayıda emekçiye yaptırılması demektir.

İşveren, inşaat sektöründeki %3.1 oranında ki büyümeyi, tabii ki emeği daha fazla sömürerek sağladı. Bunun için de belli bir yaşa gelmiş ve iş güvencesi olmayan işçilerin işten çıkarılması, birçok sosyal haktan mahrum bırakılan, daha düşük ücretle çalıştırılan ve İsviçre genelinde sayıları yaklaşık 20 bin civarında olan, geçici işçi (temporär) sayısının artırılması, hastalık durumunda ücretlerin sadece belirli bir oranda ödenmesi ve kötü hava koşullarında dahi üretimin devam ettirilmesi.

Kapitalizm hiç şüphe yok ki, bir krizler rejimidir. Ancak bazı durumlarda ve zamanlarda (özellikle de İsviçre`de) kriz, bir çok sosyal hak gaspının gündeme gelmesi, emekçiler üzerinde baskıların artırılması için yeni yasaların oluşturulması açısından bahane edilir. Çeşitli vesilelerle görüştüğümüz sendikacılar, aydınlar, hatta bir çok iktisatçı, finans kapitalin son yıllardaki krizinin İsviçre`yi çok fazla etkilemediğini söylüyorlar. Ekonomik göstergeler de bu söylemleri doğruluyor. Ancak buna rağmen, bütçeden çeşitli bankalara aktarılan milyarlarca frank para emekçilerden tahsil edilmektedir. Son yıllarda pervasızca ve acımasızca emekçilerin aleyhine çıkarılan yasaların amacı bu anlatılanlardır.

Bir söz vardır, ``eceline susamış`` diye. Tam da bu durumu anlatır. İşte o eceli elinde tutanlar yani işçiler, işsizler, emek-

çiler, yoksullar ve tam olarak 12.000 kişi, 24 Eylül 2011`de Bern Bundesplatz`da yaptıkları miting ile taleplerini haykırmışlardı. 25 Kasım 2011`de Zürih, Bern, Basel ve Lozan`da 2 Aralık 2011 tarihinde ise Tessin kantonunda yaklaşık 10 bin inşaat emekçisinin katıldığı birer günlük uyarı grevleri yapıldı. İşverenler Birliği`nin sözcüleri bu eylemleri illegal olarak değerlendirip, sendikaları düzeni bozmakla suçluyor.

Sendikaların, daha önce işverenin önerdiği %1.5 oranında ki ücret artışının, 2012 yılının ilk 3 ayı için uygulanabileceğini ancak görüşmelerin kaldığı yerden devam etmesi önerisi de İşverenler Birliği tarafından reddedildi. Sendikaları suçlayan İşverenler Birliği yöneticileri, görüşme masasını terk ederek yeni yıla geçerli hiç bir sözleşme olmadan girilmesine neden oldular.

Yeni yıla sözleşme yapılmadan girildiğini ve UNIA sendikasının bundan sonraki atacağı adımın ne olacağını sorduğum UNIA Sendikası İnşaat seksiyonu başkanı Hansueli Scheiegger, ``kavga bundan sonra başlıyor ve biz kendimizi yeni ve daha sert mücadele yöntemlerine göre konumlandırıyoruz. Greve gitmekten başka bir seçenek kalmadı.`` diye cevapladı.

Sendikalar, işverenle pazarlığa başlamadan önce 16.000 emekçiyle bir anket düzenlemişler ve anketten alınan cevaplar doğrultusunda taleplerini ortaya koymuşlar.

Baskent Bern`de yapılan mitingde ve diğer kentlerde yapılan uyarı grevlerinde konuştuğum emekçilerin, sorunlarının bilincinde olduğunu hemen hepsinin bu sorunları dile getirirken öfkeli olduğunu gördüm.

İnşaat çalışanlarının yanında farklı sektörlerde çalışan emekçiler de vardı bu eylemlerde, bu kavgaya destek için.

Eylem alanlarında farklı bölgelerden gelmiş işçilerle sohbet ederken bir taraftan da kürsüden sendikacıların konuşmalarını dinlemeye çalışıyordum. Kapitalizm sözcüğü cömertce kullanılsa da bu konuşmalarda, sanki emekçilerle sendikacılar arasında senkronize olmayan bir şeyler vardı. Sonuçta söz konusu olan talepler, sadece ekonomik de olsa bu kadar emekçi desteğine rağmen sendikaların işverenle pazarlıkta nasıl direneceklerini, bu taleplerin ne kadarını işverene kabul ettirebileceğini merak ediyordum. Zira görünen o ki, işçiler sendikayı önüne katmış ittirmeye çalışıyorlar.

UNIA sendikası Kuzeybatı İsviçre bölgesi başkanı Eduard Schmied`in adeta yalvarır bir tavırla, ``işverenler, işçileri bir limon gibi sıkarak suyunu çıkartmasınlar. kendilerine bir sepet limon gönderiyorum, bu limonları sıkınlar`` diye açıklama yapması ise daha radikal eylemler yapılması beklentisi içinde olan bir çok işçinin tepkisine neden oldu. Baden bölgesinden eylemlere katılan bazı işçiler, Eduard Schmied`in sorunu ekşiterek sulandırdığını dile getirdiler.

Bütün bu gelişmeleri izlediğimiz ve takip ettiğimiz süreç içinde gördüğümüz, işverenin bütün manevra ve oyunlarına ve sendika yöneticilerinin ``bir ileri iki geri`` tavırlarına karşın: son sözü üretenler, yani emekçiler söyleyecekler.

Abidin Çetin / Zürih

arkadaş

KÜNYE(IMPRESSUM)

Sahibi (Herausgeber) :

İsviçre DİDF

Yazışleri Sorumlusu

(Cheffredakteur):

Ali Haydar SANCAR

Verantwortlicher Redakteur:

Fuat AKYÜREK

Dizgi-Grafik

(Satz-Gestaltung):

arkadaş gazetesi

Geçerli ilan tarifesini
(Gültige Anzeigenpreislise)
ab 01.01.2009

Gazetemiz isimle yayınlanan yazılar ve ilanları içeriğinden dolayı sorumluluk üstlenmez (Zeitung übernimmt keine Haftung für den Inhalt der namentlich gekennzeichneten Beiträge und Anzeigen.)

KONTO :

Federation der demokratischen Arbeitervereine DİDF

Längstrasse 14. 4133

Pratteln / BL

BLKB PC- Konto:40-44-0

BLKB 16 2.374.125.08

Yazışma Adresi:

DİDF Postfach 38

4133 Augst / BL

TEMSİLCİLİKLERİMİZ:

Basel: 079 783 67 63

078 896 54 00

Bern : 079 704 73 67

Biel : 076 517 33 00

Neuchatel: 078 912 65 21

Aargau : 076 440 19 98

Zürih: 076 349 08 67

arkadasim04@yahoo.de

www.arkadas.ch

Acil telefon numaraları

144..... Sanität

117.....Polizei

112.....Polizei(EU)

118.....Feuerwehr

145...Tox-Zentrum

1414Rega